

MAX LOHR: Kläranlagen im Bild — Gutes und Schlechtes

Wydawca: Abwassertechnische Vereinigung

Wydawnictwo: Verlag F. Hirthammer, Monachium 1981, ss. 255,

ISBN 3-921288-78-9.

Książki obrazkowe w których tekstu jest mało a dominują ryciny, przeznaczone są najczęściej dla dzieci i początkujących czytelników. Atlasy rysunków szczególnie jako uzupełnienie skryptów, są zwykle pomocami do wykładów i ćwiczeń na wyższych uczelniach. Co zatem sądzić o książce technicznej, opowiadającej nie tekstem ale właśnie fotografiami z wyraźnymi realiami?

Mamy bowiem przed sobą książkę z 572 fotografiami, dokładną dokumentację ok. 300 obiektów z dobrze uchwyconymi detalami rozwiązań konstrukcyjnych na ok. 140 oczyszczalniach ścieków. Towarzyszą im — prócz krótkiego komentarza — dowcipne rysunki satyryczne i ok. 50 rysunków kreskowych. Genezą napisania, a właściwie „sfotografowania” książki była chęć pokazania zarówno dobrych jak i złych rozwiązań różnych obiektów służących do oczyszczania ścieków, przeróbki osadów i urządzeń towarzyszących (z przedmowy). Autor, wieloletni przewodniczący bawarskiej grupy ATV, wizytował liczne oczyszczalnie ścieków różnej wielkości, a obiektyw jego kamery podpatrywał wręcz doskonale małe i duże detale, a tym samym małe i duże kłopoty eksploatacyjne mistrza czy operatora oczyszczalni. Już z samego przeciwstawienia rozwiązań dobrych i złych, wynikają pośrednio sposoby uniknięcia kłopotów oraz wskazówki dla właściwego zaprojektowania danych urządzeń. Niektóre mniejsze niedociągnięcia może niekiedy poprawić we własnym zakresie dociekliwy operator oczyszczalni.

Autor nie zamierzał wszakże podawać zasad systemowego planowania, naukowego uzasadnienia wyboru procesów, ani koncepcji eksploatacji oczyszczalni ścieków.

Jak wspomniano, książka ukazuje wyraźne niedociągnięcia, a niekiedy i bardzo poważne błędy projektant lub producentów urządzeń i to w detalach. Bo właśnie w detalach „diabeł siedzi”: jedno rozwiązanie może być doskonale inne zaś tylko zadawalające lecz dające się usprawnić, inne wreszcie wyraźnie złe.

Tematyka książki podzielona jest oczywiście na rozdziały, stosownie do kolejności występowania obiektów i urządzeń w oczyszczalniach:

- urządzenia do podnoszenia ścieków (stacje pomp)
- komory przelewowe ścieków deszczowych i zbiorniki retencyjne
- kraty
- piaskowniki
- osadniki
- złoża sflukiwane
- komory osadu czynnego
- inne urządzenia do biologicznego oczyszczania ścieków
- komory fermentacyjne osadów
- urządzenia do przeróbki osadów ściekowych
- gospodarka gazem fermentacyjnym
- maszyny i urządzenia elektryczne
- konstrukcje inżynierskie
- ogrodzenie i urządzenia zabezpieczeń zewnętrznych
- urządzenia pomiarowe, estetyka obiektów i inne.

Do kogo książka ta jest adresowana? Otóż na pewno do projektantów oczyszczalni ścieków — i to nawet do tych najbardziej wytrawnych i doświadczonych. Nie jedno mogą tu podpatrzeć i przemyśleć, co w wyniku może dać jeszcze lepsze, jeszcze bardziej racjonalne rozwiązania. Książka jest też adresowana do członków różnych zespołów sprawdzających i do inspektorów pracy, gdyż wiele zdjęć ilustruje odpowiednie lub nieodpowiednie warunki BHP. Książka jest wreszcie przeznaczona dla operatorów i mistrzów oczyszczalni ścieków. Sporo mogą bowiem poprawić, czy usprawnić we własnym zakresie, ułatwiając sobie tym samym pracę.

Książka ta jest warta bardzo częstego przeglądania, jest bowiem poradnikiem A gdyby tak udostępnić ją wymienionym wyżej zainteresowanym w Polsce przez jej przetłumaczenie? W przekonaniu recenzenta, korzyść z takiego tłumaczenia byłaby ogromna!

Na koniec recenzent pragnie podziękować Panu P.T.F. Hirthammerowi za uprzejme przysłanie książki do recenzji tuż po jej ukazaniu się.

E. S. KEMPA